Dosarul nr. 5r-7212/2025
4-25167128-12-5r-01122025

**H O T Ă R Â R E**
În numele Legii

**26 martie 2025** **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
*Instanța de judecată în componența:*
Președintelui ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Mariana Mihailov
*Cu participarea:*
Petiționalului Andrei Cotelea
Agentului constatator Alexandru Cuiban

examinând în ședință de judecată publică contestația înaintată de **Andrei Cotelea,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 897076 din 16.11.2025 și deciziei de sancționare, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional,

**c o n s t a t ă :**

La data de 16.11.2025, agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Cuiban Alexandru, a întocmit în privința lui **Andrei Cotelea** procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 897076, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 238 alin. (2) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 900 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 16.11.2025, ora 17:57, Cotelea Andrei, pe str. *****, a blocat intrarea în garaj, automobilul ***** cu n. î. *****, cu automobilul de model ***** n/î *****, ignorând prevederile pct. 70 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, staționarea este interzisă: a staționat în locurile în care este interzisă oprirea, încălcare prevăzută în pct. 70 lit. a) RCR.

La 21.11.2025, **Andrei Cotelea**, a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 897076 din 16.11.2025 emisă de agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Alexandru Cuiban, în baza art. 238 alin. (2) din Codul Contravențional.

În susţinerea contestaţiei petiționarul a menţionat că, la calificarea acţiunilor sale nu s-a determinat care din prevederile pct. 70 din Regulamentul circulației rutiere este aplicabil în cazul dat, or pct. 70 din Regulamentul circulației rutiere conține 5 situații care se consideră încălcare şi nu este clar care le-a comis, fiind imposibil a fi considerate toate 5. Oricum, el nu a staţionat automobilul nici în locurile în care este interzisă oprirea; nici pe drumurile publice cu o lăţime a părții carosabile mai mică de 6 m; nici la ieşirile de pe teritoriile adiacente drumului; nici pe sectoarele de drum cu declivitate pronunţată, semnalizate prin indicatoarele 1.14.1 şi 1.14.2; nici

la cererea agentului de circulație, atunci când se creează obstacole desfăşurării unor evenimente publice, trecerii coloanelor oficiale sau se periclitează prin aceasta siguranța publică, chiar dacă în lipsa acestor situații staționarea este regulamentară.

Reține că învinuirea sa în încălcarea prevederilor pct. 70 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere-staționarea este interzisă în locurile în care este interzisă oprirea, nu este relevantă, deoarece el parcase în fața ogrăzii unde locuiește, iar în locul era parcat, garajul este construit ilegal conform planului cadastral.

Contrar prevederilor at. 443 din Codul contravenţional, în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu s-au indicat datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, or Edata nu este un act care stabileşte identitatea persoanei. Deci, a fost încălcată procedura contravenţională, fapt care duce la nulitatea actului contestat.

Referitor la modul de întocmire a deciziei potrivit prevederilor art. 447/1 din Codul contravenţional, invocă faptul că soluția este incompletă - lipseşte stabilirea vinovăției persoanei privind săvârşirea contravenției imputate, or norma dată prevede că decizia trebuie să conțină soluția asupra cauzei, care poate fi stabilirea vinovăției persoanei privind săvârșirea contravenției imputate şi, după caz, aplicarea sancțiunii contravenționale.

Cât ţine de fondul cauzei, consideră că nu există probe care ar demonstra existenţa componenţei de contravenţie în faptele subsemnatului Cotelea Andrei, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 238 alin. 2 Cod contravenţional.

De fapt, susține că a parcat maşina într-un loc stabilit acestui lucru, în fața blocului locativ, având o distanță acceptabilă față de garajele amplasate ilegal conform planului cadastral nr. ***** și ***** al blocului locativ şi ogrăzii unde locuiește *****, sec. Buiucani, str. *****, de asemenea nu bloca accesul nimănui, garajul putea fi deschis şi utilizat în pofida amplasării ilegale, avea lasat nr. de telefon în caz că va fi necesar ceva. Dar din motive necunoscute, s-a procedat în aşa fel cu o situație absolut inofensivă. Consideră contestația întemeiată şi pasibilă a fi admisă în baza argumentelor expuse.

În ședința de judecată *petiționarul* a comunicat instanței că, susține contestația cu motivele de drept și de fapt invocate în conținutul acesteia. Suplimentar, invocă acesta că, la data de 16 noiembrie 2025, o vecină a solicitat poliția. La solicitare, s-a apropiat domnul în cauză cu un alt camarad. Menționează că mașina era practic regulamentar. Nu consideră că a fost îngrădit accesul la vreun garaj. Garajele sunt amplasate ilegal. După ce s-a apropiat la colaboratorii de poliție, a comunicat că nu a îngrădit accesul, iar garajele sunt ilegale. La acel moment nu avea cerere la sine de la cadastru. A fost întocmit procesul verbal, pe care l-a contestat. Automobilul său era de model *****, cu n/î *****. Automobilul era amplasat pe str. *****, în fața scării 4. Pentru că era suficient loc de a parca mașina, doamna avea suficient spațiu de a parca. Garajele sunt ilegale pentru că nu figurează la cadastru.

*Agentul constatator* în ședința de judecată a comunicat instanței că, 16.11.2025 a avut apel 112 de la operator pentru a se deplasa la adresa ***** *****. La fața locului s-a depistat apelanta, care le-a comunicat că automobilul dat bloca intrarea în garaj. Acolo este un rând de garajuri amplasate de mai mult timp. Apelanta a comunicat că avut loc mai multe situații când acest automobil a blocat intrarea în garaj. Pe parbrizul automobilului era un număr, la care a fost solicitat persoana. S-a apropiat domnul din sală, numele nu-l cunosc. Menționează că împreună cu acesta a ieșit și o doamnă rudă a acestuia, care îi reproșa că nu sunt la solicitarea operatorului, dar un amant a apelantei. Menționează că persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravenţional vina nu a recunoscut-o, i-a fost explicat dreptul de a chita jumătate din amenda stabilită, dânsul a refuzat. Menționează că i s-a propus să încerce a parca mașina proprie în

aceleași condiții, și dacă o parchează, apelantei îi va fi întocmită încheiere de apel nejustificat, la ce persona la fel a refuzat.

***Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.***

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezenta persoanei la data de 16.11.2025 iar contestația a fost depusă 21.11.2025, prin urmare instanța va aprecia contestația depusă în termenul de contestare.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 897076 din 16.11.2025.

*Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.*

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional.

Cu privire la argumentul petiționarul precum că agentul constatator a indicat greșit în procesul-verbal cu privire la contravenție anul comiterii faptei, instanța de judecată consideră că, la caz acest astept nu afectează fondul cauzei, or, actul recurat a fost întocmit în prezența acestuia.

În continuare, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitoarea, iar *procesul verbal se încheie* de agentul constatator *pe baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui, astfel încât şi în ipoteza unei contravenții flagrante, agentul constatator încheie procesul verbal cu privire la contravenție pe baza probelor acumulate şi respectiv la caz nu se relevă o încălcare care ar afecta esențial drepturile petiționarului prin întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, iar aceste erori invocate fiind aşadar insignifiante în raport cu acuzația adusă, cu probatoriul acumulat şi prin urmare cu fondul cauzei.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarului **Andrei Cotelea**, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator, potrivit cărui petiționarul a refuzat să semneze în procesul verbal.

Totodată, din analiza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 897076 din 16.11.2025 instanța de judecată constată faptul că petiționarul în momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție a refuzat semnarea procesului verbal, fapt consemnat la rubrica 18 din procesul-verbal.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, în privința căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

*Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri* etc..

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 377842 din 22.02.2025

face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul **Andrei Cotelea** este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căreia, constituie contravenție *staţionarea sau parcarea în locuri interzise.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta nu a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, chiar dacă în justificarea celor expuse în procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a anexat următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 897076 din 16.11.2025 și două planșe fotografice.

Reține instanța de judecată că potrivit pct.70 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, staționarea este interzisă în locurile în care este interzisă oprirea.

De asemenea, potrivit pct. 69 din același Regulament, oprirea este interzisă: a) pe trecerile la nivel cu calea ferată şi mai aproape de 50 m faţă de acestea; b) în tuneluri, pe poduri, viaducte, rampe şi sub acestea; c) pe platforma drumului în apropiere de curba periculoasă sau sfîrşitul rampei sectorului de drum, în cazul în care cîmpul vizual este mai mic de 100 m, cel puţin într-o direcţie; d) pe trecerile pentru pietoni şi la o distanţă mai mică de 5 m înainte de acestea; e) în intersecţii şi la o distanţă mai mică de 15 m de la acestea; f) în stațiile vehiculelor de rută și pe un spaţiu mai mic de 25 m faţă de locurile special amenajate pentru oprirea vehiculelor de rută sau taximetrelor ori de la locurile semnalizate prin marcajul 1.17, iar în lipsa lor acest spaţiu se determină de la indicatoarele 5.6 – 5.8, dacă prin aceasta se creează obstacole vehiculelor în cauză; g) în dreptul marcajului longitudinal continuu, în cazul în care conducătorii de vehicule care circulă în acelaşi sens vor fi impuşi să treacă peste acest marcaj; h) în locurile în care, prin aceasta, devine imposibilă observarea indicatorului sau a semnalului semaforului; i) în locurile în care vehiculul creează obstacole altor participanţi la trafic; j) pe gazoane; k) pe linia de tramvai sau imediat lîngă aceasta, în cazul în care se creează obstacole circulaţiei tramvaielor.

În acest sens, potrivit planșelor fotografice anexate la materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată nu observă nici un semn privind staționarea sau oprirea interzisă.

Mai mult, din planșele ilustrative, nu se vede nici un automobil de model *****, potrivit cărui fapt ar fost blocat de către automobilul *****.

La fel potrivit circumstanțelor faptei, în procesul verbal este indicat “a blocat intrarea în garaj”, respectiv, nu este specificat în care din garajele vizualizate din pozele anexate la material este blocat accesul. Or, potrivit acestor planșe, automobilul de model ***** este parcat regulamentar.

Totodată, potrivit materialelor cauzei anexate la contestație și anume potrivit certificatului din Registrul bunurilor imobile și a extrasului din planul cadastral, garajele nu au numele cadastrale și lipsesc din planul terenului, ceea ce denotă lipsa restricțiilor de staționare pe acest segment.

Respectiv, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenție și planșele fotografice, întru susținerea contravenției imputate în temeiul art.238 alin. (2) din Codul contravențional, însă

constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* a eșuat în demonstrarea prin probe certe faptul comiterii contravenției de către **Andrei Cotelea**.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate și valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).*

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

Prin urmare, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită făptuitorul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta atât pe baza constatărilor personale și în baza probelor acumulate, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, deoarece în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, făptuitorul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa.

În acest context, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, doar în baza propriilor presupuneri, iar alte probe care ar demonstra anume vinovăția făptuitorului în comiterea faptei, nu au fost prezentate şi nici alte acte ce ar dovedi cele stabilite de el.

Mai mult, în cauza de față operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a prezentat alte probe în susținerea procesului verbal de contravenție întocmit, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

În consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că **Andrei Cotelea,** la la 16.11.2025, ora 17:57, Cotelea Andrei, pe str. *****, a blocat intrarea în garaj automobilul ***** cu n. î. *****, cu automobilul de model ***** n/î *****, ignorând prevederile pct. 70 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, staționarea este interzisă: a staționat în locurile în care este interzisă oprirea, încălcare prevăzută în pct. 70 lit. a) RCR.

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 238 alin. (2) al Codului contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 alin. (1) din același cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Prin urmare, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constatator în privința lui **Andrei Cotelea**, pe semnele contravenției prevăzute art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. ($1^1$), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

**h o t ă r ă ş t e:**

Se admite contestația depusă de **Andrei Cotelea** deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 897076 din 16.11.2025.

Se încetează procesul contravențional prin care **Andrei Cotelea** fost sancționat în baza art. 238 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției și se anulează decizia agentului constatator inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 897076 din 16.11.2025.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,**
**judecătorul** **Silvia Slobodzean**